

בש"פ 8681/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8681/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים בעמ"ת 18767-12-20 מיום 9.12.2020,
שניתנה על ידי כב' השופט א' רון

בשם המבקש: עו"ד צחי לסרי

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' רון) מיום 9.12.2020 בעמ"ת 18767-12-20, בגדרה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר י' צימרמן) מיום 8.12.2020 במ"ת 25687-10-20, כך שמעצרו של המבקש הוארך עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 25700-12-20.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 15.10.2020 הוגש נגד המבקש כתב אישום, שתוקן בהמשך, ובו 15 אישומים, במסגרתם יוחסו למבקש שתיים עשרה עבירות של איומים, ארבע עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, שמונה עבירות של תקיפה סתם של קטין על ידי אחראי ועבירה של היזק לרכוש במזיד, שאותן ביצע, לפי הנטען, כלפי אשתו (להלן: המתלוננת) ובנו הקטין.
2. עוד קודם להגשת כתב האישום נעצר המבקש וביום 2.10.2020, במסגרת הליך המעצר, שוחרר למעצר בית בפיקוח אנושי מלא ותנאים נוספים, לרבות הרחקה מעיר מגוריה של המתלוננת, וזאת בהסכמת הצדדים.
3. במועד הגשת כתב האישום ביקשה המשיבה להאריך את תנאי שחרורו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. הבקשה התקבלה, לאחר שנשמעו טענות הצדדים, ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המבקש וכי המסוכנות הנשקפת ממנו "אינה מבוטלת". בנוסף, הורה בית המשפט על הגשת תסקיר שירות המבחן וקבע דיון המשך (החלטת בית משפט השלום מיום 18.10.2020).
4. ביום 25.10.2020 הפר המבקש את תנאי השחרור בכך שיצא ממקום מעצר הבית, נסע לבית המתלוננת וניסה להיכנס. בשל כך, הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר, שבה ביקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 27.10.2020 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש עד החלטה אחרת, בשל הפרת תנאי השחרור ולאור קיומה של מסוכנות משמעותית שהועצמה בשל ההפרה. עוד נקבע, כי שירות המבחן יגיש תסקיר "טרם שתיבחן בשנית חלופת מעצר" ונקבע דיון המשך.
5. ערר שהגיש המבקש על החלטה זו, נדחה. נקבע כי מדובר בהחלטת ביניים, שעל דרך הכלל אין מקום להתערב בה, וכן כי צדק בית משפט השלום בקבעו כי לא ניתן לשקול את שחרורו בשנית לחלופה בטרם יוגש תסקיר, שיעמוד על מצבו של המבקש ושל המתלוננת (החלטת בית המשפט המחוזי מיום 9.11.2020).
6. בתסקיר, שהוגש ביום 19.11.2020, לא המליץ שירות המבחן על שחרור המבקש ממעצר, משום שלהערכתו ללא טיפול, הסיכון להישנות התנהגות אלימה -גבוה מאוד. יחד עם זאת, צוין כי יש חשיבות בהפניית המבקש לטיפול ב"בית נועם".
7. בהחלטה מיום 22.1.2020 קבע בית משפט השלום כי בשלב זה ניתן יהיה לשקול את המשך מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני והאפשרות לשלבו בהליך טיפולי ב"בית נועם" תיבחן. לפיכך, ביום 30.11.2020 הוגש תסקיר משלים, בו צוין כי יש צורך בראיון נוסף ב"בית נועם", וביום 1.12.2020 הורה בית משפט השלום על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. כמו כן קבע, כי ככל שניתן יהיה לשלבו בהליך טיפולי בקהילה סגורה בבית נועם, ייתן בית המשפט את החלטתו.
8. ערר שהגישה המשיבה על החלטה זו לבית המשפט המחוזי, התקבל. נקבע כי לנוכח מסוכנותו הרבה של המבקש, העולה מן המעשים המיוחסים לו, מהפרת תנאי השחרור ומהתרשמות שירות המבחן - לא היה מקום להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט צוין כי בשלב זה, נכונותו של המבקש לקבל טיפול אינה מלמדת על הפחתת מסוכנות, שכן במהלך הראיון ב"בית נועם" עלה חשש כי הוא מנסה לרצות את מראייניו ועלה צורך לקיים ראיון נוסף. לפיכך, הורה בית המשפט על המשך מעצרו של המבקש עד החלטה אחרת וכן הורה על הגשת תסקיר משלים וקיום

דין נוסף ((החלטה מיום 3.12.2020, כב' השופטת מ' אילני)).

8. בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי לאחר ראיון חוזר, התקבל המבקש להליך טיפולי ב"בית נועם" והמליץ כי עד אז, ישהה המבקש במעצר בפיקוח אלקטרוני. עוד צוין, כי התנאי להמלצה על מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא שילובו של המבקש בהליך טיפולי ב"בית נועם", וכי ככל שיסרב להשתלב בהליך טיפולי זה - לא ימליץ שירות המבחן על מעצר בפיקוח אלקטרוני.

על רקע זה, ביום 8.12.2020 קבע בית משפט השלום כי כעת, לאחר שהובהר כי המבקש התקבל לטיפול ב"בית נועם" וניתנה התייחסות קונקרטית של שירות המבחן למעצרו בפיקוח אלקטרוני, הוא מוצא לחזור על החלטתו מיום 1.12.2020.

9. על החלטה זו עררה המשיבה לבית המשפט המחוזי, שקיבל את הערר והורה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (החלטה מיום 9.12.2020). נקבע כי לאור מספרם הרב של האישומים, הערכת המסוכנות הנשקפת מן המבקש כגבוהה מאוד, שלא השתנתה, הפרת האמון והגעתו לבית המתלוננת, לא ניתן להימנע ממעצר המבקש עד תום ההליכים המשפטיים.

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערר, המונחת לפניי.

נימוקי הבקשה

10. לטענת המבקש, עניינו מעלה שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערר, והיא, כלשונו, "האם בהתקיים הנסיבות דכאן מצטמצם שיקול הדעת השיפוטי עד כדי שאין מנוס אלא להורות על מעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח... או שמא יש לאפשר בחינת מכלול הנתונים...". עילה נוספת, המצדיקה לשיטתו, מתן רשות ערר היא כי החלטתו של בית המשפט קמא פוגעת פגיעה בלתי מידתית בזכויות היסוד שלו, שעה שניתן לנקוט באמצעי שפגיעתו פחותה, וחרף קיומן של נסיבות חריגות ובהן העדר עבר פלילי; הזמן בו שהה במעצר; נטילת אחריות; תחילת טיפול תרופתי; הליכי גירושין; קבלתו להליך טיפולי ב"בית נועם" והמלצת שירות המבחן; עוצמת הראיות נגדו; ונסיבות ההפרה על רקע חששו לחטיפת ילדיו על ידי האם.

דין והכרעה

11. לאחר שעיינתי בבקשה ובנספחיה, ותסקירי שירות המבחן בכלל זה, לא מצאתי מקום ליתן רשות ערר.

12. ככלל, בקשות רשות ערר בגלגול שלישי בהליכי מעצר יתקבלו רק בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, בין משום שמתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות ציבורית כללית, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים ובין משום שמתקיימות נסיבות מיוחדות, כמו למשל פגיעה בלתי מידתית בחירות או חשש לעיוות דין (בש"פ 2264/19 בוגלה נ' מדינת ישראל (3.4.2019); בש"פ 493/13 אמיתי נ' מדינת ישראל (20.1.2013) (להלן: בש"פ אמיתי)). עניינו של

המבקש אינו מקיים תנאים אלו.

13. למעשה, טענותיו של המבקש נטועות בנסיבות הפרטניות של עניינו ואינן מעלות כל שאלת רוחב בעלת השלכה כללית. כך גם לא מצאתי כי מתקיימות כאן נסיבות ייחודיות המצדיקות התערבות, אף בהעדר צורך בבירור שאלה עקרונית כלשהי.

ראשית, בעצם העובדה כי שתי הערכאות הקודמות הגיעו להכרעות שונות, אין כדי להצדיק מתן רשות לערור (בש"פ אמיתי, פסקה 6).

שנית, וזאת מעבר לצורך, גם לגופו של עניין לא מצאתי כי בית המשפט המחוזי שגה בהחלטתו. הכלל הקבוע בסעיף 22ב(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, הוא כי מי שנאשם בעבירות אלימות בבן משפחה, לא יעצר בפיקוח אלקטרוני אלא אם שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות, ניתן להסתפק בפיקוח אלקטרוני. בעניינו של המבקש לא התקיימו נסיבות מיוחדות המאפשרות הימנעות ממעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח. זאת, לאור הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות התנהלות אלימה היא "גבוהה מאוד" וכי אלמלא ההליך הטיפולי ב"בית נועם" לא היתה ניתנת המלצה למעצר בפיקוח אלקטרוני, וכן הפרת תנאי השחרור והגעתו למקום מגורי המתלוננת, כאשר התנאי הבסיסי להוראה על מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא מתן אמון במבקש (בש"פ 3839/20 מדינת ישראל נ' אלוני (28.6.2020)).

14. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, א' בטבת התשפ"א (16.12.2020).

ש ו פ ט